

Arrest

nr. 314 649 van 14 oktober 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X
Vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MAROY
Nederzwalmsesteenweg 40 B
9750 ZINGEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IX^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 1 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat L. MAROY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 8 augustus 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 9 augustus 2022 om internationale bescherming. Op 29 maart 2024 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan de voogd van verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Gurbuz Chawkai, gelegen in het district Chawkai van de provincie Kunar. Je bent Pasjtoen van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan.

Jouw vader was werkzaam als griffier bij verschillende straffhoven in de provincie Kunar en was eveneens het hoofd van de dorpontwikkelingsraad van het dorp Konstar, gelegen in het district Chawkai van de provincie Kunar.

Omwille van zijn werk ontving hij bedreigingen van de taliban. Jouw broer S. (...) werd door de taliban vermoord op 13/12/1394 (= 03/03/2016). Na de dood van jouw broer werden jullie aangeraden thuis te blijven.

Na de machtsovername door de taliban werden een heleboel criminelen en misdadigers vrijgelaten. Sommigen onder hen kenden jouw vader en de rechter waarvoor hij werkte, A. W. (...). Jij en jouw gezinsleden gingen weg uit het dorp en gingen naar een maternale oom van jouw vader te Daman, gelegen in de provincie Nangarhar. Jullie leefden er acht maanden lang ondergedoken. Toen rechter A. W. (...) vermoord werd, besloot jouw vader dat jij en jouw vader moesten vertrekken uit het land.

Jouw vader regelde de reis en jullie reisden samen naar Iran. Aan de grens tussen Iran en Turkije raakte je gescheiden van jouw vader. Jij reisde zelf door naar België via Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk. VIB op 9 augustus 2022.

Je hoorde dat jouw vader intussen terug in Afghanistan zou verblijven en er ondergedoken zou leven.

Ter staving van jouw verzoek leg je volgende documenten voor : jouw tazkera, een kopie van de tazkera van jouw vader, twee badges van het werk van jouw vader, een bankkaart van jouw vader, verschillende certificaten betreffende het werk van jouw vader, documenten over het werk van jouw vader in de rechtbank, een document betreffende de aanstelling van jouw vader als malek, documenten betreffende de projecten van de dorpontwikkelingsraad, kopies van foto's van het werk van jouw vader, kopies van dreigbrieven van de taliban, een document betreffende het overlijden van jouw broer van de rechtbank, een document betreffende het overlijden van jouw broer van het bevolkingsregister, een brief van de dorpeelingen, de enveloppe waarin de documenten werden opgestuurd, een brief van de leerkrachten van jouw OKAN-klas , de bankkaart van jouw oom, een dreigbrief van de taliban, vier foto's van jezelf en foto's van jouw vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Wat betreft jouw vrees vervolgd te worden door de taliban omwille van het profiel van jouw vader dient te worden vastgesteld dat je de familieband tussen jou en de persoon die je aanwijst als jouw vader niet aannemelijk hebt kunnen maken. Over verschillende belangrijke aspecten betreffende het profiel, leven, werk en verblijfplaatsen van jouw verklaarde vader zijn jouw verklaringen te beperkt, oppervlakkig en weinig geloofwaardig. Zo zijn jouw verklaringen over zijn profiel en precieze activiteiten ten eerste erg beperkt, oppervlakkig en ontoereikend. Hoewel niet van jou kan verwacht worden dat je tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van jouw vader, mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete functies en activiteiten, zeker omdat zijn werk aan de basis zou liggen van jouw vertrek uit Afghanistan. Doorleefde informatie van een zoon over het werk van zijn vader ontbreekt volledig. Je weet te vertellen dat jouw vader als griffier in de rechtbank werkte, voor een raad werkte en dorpsleider was in het

dorp Konstar. Bevraagd over het werk van jouw vader bij de rechtbank stel je dat hij werkte voor het gerechtshof en straffhof in de provincie Kunar, district Chawkai, waar jullie woonden en dat hij er griffier was bevoegd voor administratieve zaken (CGVS p. 19). Gevraagd wat de functie inhield, kan je dit niet concretiseren. Je zegt dat hij een schrijver en medewerker was en stelt dat “men weet wat mensen doen bij de rechtbank”. Gevraagd er toch meer over te vertellen, stel je zeer algemeen dat een rechtbank onderzoek zou doen over de dossiers van criminelen om hen te straffen. Het precieze werk van jouw vader concretiseren kan je niet (CGVS p. 20). Je slaagt er evenmin in een overzicht te geven van de carrière van jouw vader. Je verklaart enkel dat hij van job moest veranderen, dat je niet weet waarom en dat hij voor allerlei rechtbanken werkte. Gevraagd op welke manier zijn job en zijn taken veranderden wanneer hij van werk wijzigde, zeg je het niet te weten. Je suggereert dat hij misschien bij het bureau van de gouverneur van de provincie ging werken. Wie de gouverneur was, herinner je je niet (ibid.). Pas na lang aandringen geef je een voornaam van een persoon die de overste van jouw vader zou zijn. Tot viermaal toe werd jou hiernaar gevraagd alvorens je een naam zegt en stelt dat je denkt dat deze persoon het hoofd van de primary court van district Chawkay is (ibid.). Het is niet duidelijk of het om een andere persoon gaat dan A. W. (...), de rechter met wie jouw vader samenwerkte. Wat er ook van zij, jouw verklaringen over de personen waarmee jouw vader samen zou hebben gewerkt zijn ontoereikend. Je weet niets over het leven van A. W. (...), zijn functies of wat er met hem gebeurd is (ibid.). Evenmin weet je te vertellen wie de overige collega's van jouw vader zijn (ibid.). Ook over de manier waarop jouw vader aan het werk is geraakt heb je geen informatie (ibid.). Over de vergaderingen waaraan jouw vader deelnam in andere provincies kan je evenmin vertellen (CGVS p. 22). Jouw verklaringen over de documenten die je voorlegt in kader van zijn werk en activiteiten kunnen slechts weinig toevoegen aan deze oppervlakkige verklaringen. Je kan enkel de documenten zelf ter plekke voorlezen tijdens het persoonlijk onderhoud en geeft over verschillende documenten aan niet te weten waarover ze gaan. Spontane, doorleefde en gedetailleerde verklaringen over zijn werk ontbreken (CGVS p. 15 – 18). Zo leg je een badge voor van zijn werk bij de raad en je verklaart dat hij met enkele organisaties heeft gewerkt. Welke naam de raad heeft of waartoe de raad juist behoort, weet je niet. Vervolgens lees je de badge voor (CGVS p. 15). Over een ander document stel je dat het een document van het straffhof lijkt te zijn en dat je het niet weet omdat het in het Farsi is (ibid.). Voorts leg je een document voor waarop melding gemaakt wordt van US AID. Gevraagd te vertellen wat jouw vader te maken had met deze organisatie, antwoord je dat hij samen met hen werkte en het document gaat over de ontwikkeling van het dorp, maar dat je niet weet wat hij dan wel gedaan zou hebben. Je geeft vervolgens aan dat jouw vader een stammenleider was en lid was van de CDC-raad (CGVS p. 16). Gevraagd wat jouw vader juist moest doen, verklaar je vaag geen exacte info te hebben en geef je aan te vermoeden dat men wel weet wat een stammenleider doet. Vervolgens blijkt dat je niet op de hoogte bent over de activiteiten van jouw vader als stammenleider (ibid.). Over de CDC-raad heb je evenmin gedetailleerde en doorleefde informatie. Je kan niet concretiseren waar het document precies over gaat, waar de afkorting voor staat, je hebt geen informatie over wat ze allemaal deden, hoe ze hielpen bij de projecten die je aanhaalt en weet niet op welke wijze jouw vader het hoofd van de raad is geworden (ibid.). Je refereert aan een Sarband project, maar kan dit ook niet concretiseren. Je zegt enkel dat het woord ‘water’ betekent en het te maken heeft met overstromingen (ibid.). Je legt een volmacht voor betreffende de aanstelling van jouw vader als stammenleider, maar kan slechts vage verklaringen afleggen over hoe deze aanstelling juist verlopen is. Zo stel je dat het dorp geen hoofd had en de dorpingen aan de overheid vroegen om steun van hulporganisaties en ze hem daarom hadden gekozen. Hierna wend je je tot de tolk en zeg je aan hem dat hij zelf verder kan vertellen (CGVS p. 18). Dit is niet ernstig. Er op gewezen dat je het zelf moet vertellen, vraag je je luidop af wat je erover kan vertellen (ibid.). Betreffende de datum van de aanstelling verwijst je louter naar het document en over de personen die als getuigen op het document staan, kan je helemaal niets vertellen (ibid.). Je slaagt er in jouw vader aan te duiden op een aantal foto's, maar kan de andere personen op de foto's niet benoemen (CGVS p. 18). Dat je niet verder komt dan deze beperkte, oppervlakkige en weinig doorleefde informatie over het werk van jouw vader bij de rechtbank en zijn overige activiteiten is weinig overtuigend, zeker gezien je destijds af en toe naar het kantoor van jouw vader ging dat vlakbij jouw huis gelegen was, jouw moeder over het werk van jouw vader sprak thuis en je nog contact onderhoudt met jouw familieleden sinds jouw vertrek uit Afghanistan (CGVS p. 9, 20, 21, 22). Deze vaststellingen doen afbreuk aan jouw geloofwaardigheid.

Daarnaast zijn ten tweede de door jou voorgelegde documenten en stavingstukken onvoldoende om een familieband tussen jullie beiden aan te tonen. Je kan immers geen enkele foto voorleggen waarop jullie beiden samen te zien zijn. Hierover bevraagd stel je dat jullie een hekel aan foto's zouden hebben (CGVS p. 18). Deze uitleg kan niet overtuigen. Je legt immers verschillende foto's voor waarop jouw verklaarde vader te zien is binnen de context van zijn werk. Ook zou hij zichtbaar zijn op een video die in het nieuws kwam, stel je (ibid.). Dit kon echter niet worden geverifieerd. Hierbij dient opgemerkt te worden dat je naliel deze video over te maken aan het CGVS na afloop van het persoonlijke onderhoud, ondanks de uitdrukkelijke vraag hierom (CGVS p. 17). Het is bovendien opmerkelijk dat jij en jouw vader een andere familienaam zouden hebben. Op jouw tazkera staat de naam S. S. (...). Op de tazkera van jouw verklaarde vader staat de naam N. H. (...). Op jouw identiteitsdocument staan de namen van jouw ouders niet vermeld. Bevraagd over de naam H. (...) die op het identiteitsdocument van jouw vader prijkt, verklaar je daar geen informatie over te hebben (CGVS p. 8). Je stelt dat het een familienaam is en dat iedereen een naam voor zichzelf kiest.

Gevraagd vanwaar het verschil komt, zeg je een gemeenschappelijke achternaam te willen hebben, maar dat het nu te laat is. Vervolgens geef je aan er geen informatie over te hebben en speculeer je dat jouw vader de achternaam voor jullie heeft gekozen of dat de overheid het namens hen schreef (ibid.). De naam H. (...) duikt bovendien op geen van de documenten betreffende het werk van jouw verklaarde vader op, men vermeldt er enkel zijn voornaam en de naam van zijn vader. Enkel op de door jou voorgelegde brief van de dorpelingen is sprake van de naam H. (...).

Tevens dient hierbij opgemerkt te worden dat jouw tazkera afgeleverd werd op 1 maart 2022, zes en een halve maand na de machtsovername in Afghanistan. Je verklaart hierover dat je de tazkera aanvraag voor de machtsovername en dat jouw familieleden na jouw vertrek de tazkera ontvingen toen het systeem gedeblokkeerd was (CGVS p. 5). Echter, deze verklaringen over de ontvangst van jouw tazkera komen niet overeen met jouw verklaringen betreffende jouw vertrekdatum uit Afghanistan. Je stelt immers te zijn vertrokken uit Afghanistan ongeveer acht maanden na de machtsovername (CGVS p. 10). Dit zou willen zeggen dat je op 1 maart 2022 nog in Afghanistan zou zijn geweest. Wat er ook van zij, dat jouw familie de tazkera nog zou ontvangen van de heersende autoriteiten, in casu de taliban, stemt niet overeen met het beeld dat jij schetst van het leven van jouw familieleden sinds de machtsovername, namelijk dat zij een ondergedoken bestaan leven.

Om jouw familieband te staven leg je eveneens een aantal documenten voor in verband met het overlijden van jouw broer. Hierop worden jouw naam en die van jouw verklaarde vader inderdaad vermeld. Bij de beoordeling van deze documenten dient benadrukt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. Meer bepaald in verband met corruptie in rechtbanken blijkt uit deze informatie dat in een National Corruption Survey (2018) van Integrity Watch Afghanistan (IWA) respondenten justitie aanwijzen als de meest corrupte sector in Afghanistan. Rechtbanken worden hierbij beduidend corrupter ervaren dan rechters. Dat het enige door jou voorgelegde document dat een familieband tussen jou en jouw verklaarde vader afkomstig is van een rechtbank zorgt er bijgevolg voor dat er slechts erg beperkte bewijswaarde kan worden toegekend aan dit document zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Bovendien is het opmerkelijk dat dit document pas ongeveer vijf jaar na het overlijden van jouw broer S. (...) zou zijn opgesteld. De datum die op het document van de rechtbank staat is 09/01/1400 (= 29/03/2021 in de Gregoriaanse kalender), ongeveer vijf jaar na de overlijdensdatum van jouw broer op 13/12/1394 (= 03/03/2016 in de Gregoriaanse kalender). Bovenstaande vaststellingen over de documenten die je voorlegt om de familieband te staven, zijn een verdere negatieve indicatie betreffende de geloofwaardigheid van jouw verklaringen.

Voorts leg je ten derde weinig geloofwaardige verklaringen af over de voorbije en huidige verblijfplaatsen van de persoon die je aanduidt als jouw vader. Zo verklaar je dat je Afghanistan verliet samen met jouw vader nadat jullie omwille van de machtsovername ongeveer acht maanden ondergedoken verbleven in Afghanistan (CGVS p. 10). Je kan echter niet verduidelijken wie de reis regelde of op welke manier jouw reisweg werd geregeld. Gevraagd wie de reis vanuit Afghanistan regelde, antwoord je dat jouw vader je er niets over vertelde. Je speculeert dat jouw vader het misschien deed tot Turkije, en dan daarna het tweede stuk (CGVS p. 25). Het is opmerkelijk dat je geen enkele concrete informatie hebt over de reis die voor jou geregeld werd. Voorts verklaar je dat jij en jouw vader van elkaar gescheiden raakten aan de grens tussen Iran en Turkije (CGVS p. 14, 26). Je slaagt er niet in dit feit aannemelijk te maken. Je verklaart dat je besepte dat je jouw vader was kwijtgeraakt nadat het vuur op jullie geopend werd. Gevraagd wat je gedaan hebt om contact op te nemen met jouw vader toen je besepte dat je de grens overstak zonder hem, stel je dat het onmogelijk was om contact te herstellen met jouw vader omdat je niet wist waar hij verbleef of wat er met hem geweest was. Je duidt bovendien dat Afghanen op een brutale manier behandeld worden door de Iraanse politie (CGVS p. 26). Uit jouw summiere verklaringen blijkt weinig wil en vastberadenheid om jouw vader te lokaliseren. Gewezen op de vaststelling dat jullie op een trip met veel risico's en onzekerheden onderweg vertrokken en gevraagd of jullie vooraf afspraken hadden gemaakt over wat te ondernemen indien jullie gescheiden van elkaar raakten, antwoord je dat je nooit gedacht had dat je jouw vader zou kwijtraken (ibid.). Het gebrek aan voorbereiding, duidelijke afspraken en mogelijkheden om elkaar te contacteren in noodgevallen is zeer opvallend te noemen. Het is weinig aannemelijk dat jullie op voorhand de optie van elkaar verliezen/ gescheiden raken van elkaar niet in beschouwing zouden genomen hebben.

Ook over de huidige verblijfplaats van jouw vader leg je vage en weinig geloofwaardige verklaringen af. Tijdens het bespreken van het verslag van jouw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), bevestig je in eerste instantie dat het klopt dat je sinds je jouw vader kwijtraakte niets meer van hem vernomen hebt (CGVS p. 3). Jouw voogd corrigeert je onmiddellijk en stelt dat het destijds correct was, maar dat je sindsdien wel contact hebt gehad (ibid.). Later verklaar je dat je niets van hem vernam sinds jullie elkaar kwijt raakten aan de grens tussen Iran en Turkije, maar jouw familieleden hem wel hoorden (CGVS p. 7). Tijdens het

vertellen van jouw vluchtrelaas stel je echter opnieuw dat je sindsdien geen enkele info over hem hebt (CGVS p. 14). Dieper ingegaan op wat jouw familie van jouw vader hoorde, zeg je niet te weten waar of in welke provincie hij momenteel verblijft (CGVS p. 8). Gevraagd of hij terug naar Afghanistan ging, antwoord je bevestigend. Gevraagd wanneer je deze informatie kreeg van jouw familie, antwoord je vaag dat het 'kort geleden' was. Gevraagd te preciseren zeg je dat het één week na het kleine interview was. Sindsdien heb je niet meer vernomen waar hij verblijft, stel je (ibid.). Dat je louter deze bijzonder summier informatie hebt over zijn huidige verblijfplaats is erg merkwaardig en kan niet overtuigen. Je stelt immers nog regelmatig contact te hebben met jouw moeder via de jongste broer van jouw vader die maandelijks of tweemaandelijks langs komt bij jouw moeder die bij haar broer in de stad Nangarhar verblijft (CGVS p. 7, 9). Het houdt bijgevolg geen steek dat jij slechts dergelijke uitermate beperkte informatie over de voorbije of huidige verblijfplaatsen van jouw vader zou hebben en het is volstrekt onduidelijk waarom je met jouw vader zelf geen contact zou kunnen onderhouden. Je laat na om hieromtrent duidelijke verklaringen af te leggen en legt evenmin stavingstukken hieromtrent voor, wat een belangrijke negatieve impact heeft op de geloofwaardigheid van jouw verklaringen betreffende jullie beweerde familieband en jouw vluchtmotieven.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou beweerde familieband tussen jou en jouw verklaarde vader.

Voorts leg je vage en weinig overtuigende verklaringen af over de tewerkstelling, voorbije en huidige verblijfplaatsen van jouw paternale ooms en hun gezinsleden. Je verklaart dat jouw vader drie broers heeft waarmee jullie een huis deelden en dat deze broers allen militair waren (CGVS p. 7). Jouw oom A. (...) werkte voor het leger, S. (...) als secretaris voor een volksvertegenwoordiger in het parlement en A. R. (...), die nog in Afghanistan verblijft en regelmatig bij jouw familie langs gaat, werkte voor de politie, stel je (ibid.). Ook over hen leg je weinig overtuigende verklaringen af. Gevraagd naar de huidige verblijfplaats van de vrouwen en kinderen van de paternale ooms, zeg je er geen informatie over te hebben (CGVS p. 10). Later gevraagd waar de ooms waren ten tijde van jouw vertrek uit het dorp in de nasleep van de machtsovername en of ze met jullie meegingen, antwoord je wederom dat je over hen geen informatie hebt (CGVS p. 13). Gewezen op het onbegrip betreffende jouw gebrek aan kennis over hun activiteiten en verblijfplaatsen vlak na de machtsovername, stel je dat ze niet zijn meegegaan met jullie en speculeer je dat ze misschien naar huizen van vrienden zijn gegaan (CGVS p. 13). Dat je gedurende jouw verblijf in Afghanistan na de machtsovername en sinds jouw vertrek uit Afghanistan niet op de hoogte blijft van de verblijfplaatsen en situatie van jouw dichte familieleden waarmee je in hetzelfde huis woonde in Afghanistan is erg bevreemdend en weinig overtuigend. Deze vaststelling ondergraaft jouw algemene geloofwaardigheid verder. Je legt bovendien geen documenten of bewijsstukken voor om hun tewerkstelling te staven en haalt evenmin een persoonlijke vrees aan omwille van hun overheidsjobs. Je bent er bijgevolg niet in geslaagd aan te tonen dat jouw ooms een dergelijk profiel hadden, dat zij zich in een problematische situatie bevinden of dat jij omwille van hun profiel een vrees voor vervolging zou hebben.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de familieband tussen jou en jouw verklaarde vader, kan evenmin geloof worden gehecht aan de vrees voor vervolging die je aanhaalt, waarvoor je je volledig beroept op de tewerkstelling van jouw verklaarde vader. Er dient hieromtrent benadrukt te worden dat je verklaart nooit persoonlijk bedreigd te zijn geweest in Afghanistan (Vragenlijst CGVS p. 2; CGVS p. 14).

Desalniettemin dient wat betreft de door jou aangehaalde vervolgingsfeiten jegens jouw vader en jouw familieleden te worden opgemerkt dat jouw verklaringen vaag, ontoereikend en weinig geloofwaardig zijn. Je slaagt er bijgevolg niet in deze vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. Zo kan je over de bedreigingen aan het adres van jouw vader en het daaropvolgende overlijden van jouw broer S. (...) quasi niets vertellen. Je vertelt hierover dat ze jouw vader verzochten om naar hen te luisteren en dat ze jouw broer ontvoerd en vermoord hebben omdat hij weigerde (CGVS p. 23). Vervolgens gevraagd wat de taliban juist wilden dat jouw vader zou doen, kan je enkel speculeren dat ze hem misschien om financiële steun hebben gevraagd of hem hebben gevraagd om hen te helpen naar zijn bureau te gaan. Je geeft aan het niet precies te weten (CGVS p. 17, 24). Bovendien verklaar je dat je niet weet op welke manier jouw vader de dreigbrieven juist kreeg en ben je erg oppervlakkig over de inhoud van de dreigbrieven (CGVS p. 17). Vervolgens zeg je niet te weten of hij onderweg naar school ontvoerd werd en geef je aan evenmin te weten waar het incident gebeurd is (CGVS p. 23). Er op gewezen dat het om jouw broer gaat en gevraagd of ze jou nooit hebben verteld wat er precies met hem gebeurd is, antwoord je ontkennend en herhaal je jouw eerdere verklaringen over de bedreigingen en jouw vader. Je stelt dat de naam van de plaats vermeld staat op de volmacht die je voorlegt en zegt vervolgens dat het te Dewagal vallei, Amray Tangai gebeurde (CGVS p. 24). Gevraagd of jullie het lichaam kregen nadat hij vermoord was, antwoord je het niet te weten omdat je een kind was. Vervolgens gevraagd of je naar de begrafenis ging, zeg je van niet omdat het niet verplicht is (ibid.). Ook over de documenten die in kader van jouw broer zijn overlijden werden opgesteld zijn jouw verklaringen vaag en summier. Je kan helemaal niets vertellen over de getuigen of ouderen die het overlijdensdocument tekenden, weet evenmin waarom zij gekozen werden, wie ze zijn of waar ze wonen (CGVS p. 17). Het is weinig

overtuigend dat je slechts deze bijzonder summiere verklaringen kan afleggen over de dood van jouw eigen broer.

Over de periode van ongeveer acht maanden die je nog in Afghanistan spendeerde na de machtsovername leg je weinig doorleefde, incoherente en bijzonder summiere verklaringen af. Je verklaart na de machtsovername te zijn vertrokken in het dorp en te zijn verhuisd naar het huis van verwanten van jouw vader (CGVS p. 10-11). Gevraagd waar Daman gelegen is, antwoord je dat je denkt dat het tot Nangarhar behoort. Vervolgens gevraagd binnen welk district van Nangarhar, antwoord je dat het in Behsud is (CGVS p. 10). Deze verklaringen over Daman komen niet overeen met jouw verklaringen tijdens het interview bij de DVZ op 13 maart 2023. Daar verklaarde je immers dat jouw moeder, broers en zussen te Daman in het district Kot van de provincie Nangarhar verbleven. Dat je incoherente verklaringen aflegt over jouw precieze verblijfplaats in de acht maanden na de machtsovername is erg merkwaardig. Over de verwanten waar jullie bij verbleven kan je bovendien niets vertellen. Je geeft aan hen niet goed te kennen (CGVS p. 11). Dit mag verbazen gezien je acht maanden bij hen hebt verbleven.

Verder dient vastgesteld te worden dat je ontoereikende verklaringen aflegt over de concrete aanleiding van jouw vertrek uit Afghanistan, namelijk de dood van rechter A. W. (...) waarmee jouw vader samenwerkte (CGVS p. 14). Gevraagd op welke manier jouw vader samenwerkte met A. W. (...), zeg je dat hij als rechter bij de rechtbank werkte. Je geeft aan dat "u weet wat de taak van de rechter is, dat hij criminelen en misdadigers veroordeelt" (CGVS p. 21). Meer kan je niet over hun precieze samenwerking vertellen. Gevraagd te vertellen over A. W. (...), zeg je niets te weten over zijn leven (ibid.). Dat blijkt uit jouw verdere verklaringen. Je hebt geen info over de plek van waar hij afkomstig is, vermoedt dat hij getrouwd is en weet niet hoe veel kinderen hij heeft. Je kan evenmin vertellen wie de overige mensen zijn waarmee A. W. (...) en jouw vader samenwerkten (ibid.). Voorts kan je bijzonder weinig vertellen over het overlijden van A. W. (...) en de omstandigheden hierrond. Gevraagd te vertellen wat er precies met de rechter gebeurd is, antwoord je er geen info over te hebben en stel je niet te weten door wie hij werd vermoord (CGVS p. 25). Ter staving van het overlijden van A. W. (...) leg je een foto van zijn overleden lichaam voor. Uit de foto waarop jouw vader en A. W. (...) samen zouden zijn te zien valt geenszins op te maken of de persoon die je aanwijst als A. W. (...) dezelfde persoon is die is afgebeeld op de foto van het lichaam. Verder leg je geen documenten voor waaruit blijkt dat jouw vader een collega of overste zou hebben die A. W. (...) heet. Je legt evenmin documenten voor betreffende het werk van A. W. (...). Bovenstaande vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw vluchtrelaas.

Ten slotte moet opgemerkt worden dat je geen informatie hebt over vervolgingsfeiten of problemen die plaatsvonden jegens jouw familieleden na jouw vertrek uit het land (CGVS p. 26). Jouw familieleden verblijven bij familieleden te Nangarhar stad en jouw vader verblijft eveneens ergens in Afghanistan. Dat je geen duidelijker beeld kan schetsen van hun huidige situatie en de gebeurtenissen die plaatsvonden na jouw vertrek is evenmin geloofwaardig te noemen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet aannemelijk hebt gemaakt.

De overige documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande conclusie kunnen wijzigen. Jouw tazkera en de tazkera van jouw vader werden supra reeds besproken. De documenten, badges en foto's betreffende het werk en de activiteiten van jouw vader en de documenten betreffende het overlijden van S. (...) kunnen jouw vluchtmotieven niet ondersteunen gezien er geen geloof kan worden gehecht aan de familieband tussen jullie beiden. Bovendien zijn jouw verklaringen over desbetreffende documenten ontoereikend, zoals supra aangehaald. De brief van de dorpelingen is een document dat op vraag van jouw familie werd opgesteld en afkomstig is van een niet-officiële en subjectieve bron. Bovendien heeft een dergelijk document een bijzonder hoog gesolliciteerd karakter. Om deze redenen kan er slechts weinig bewijswaarde aan worden gehecht. Jij wordt zelf niet genoemd in dit document. Bovendien dient wat betreft de documenten afkomstig uit Afghanistan wederom benadrukt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Voorts leg je nog een brief van jouw leerkrachten van de OKAN-klas voor waarin jouw schoolloopbaan wordt beschreven. Er wordt beschreven dat je een harde werker en doorzetter bent, je slim, beleefd, vriendelijk en behulpzaam bent en dat je goed meewerkt tijdens de les. De vaststelling dat je in België naar school gaat en je er jouw best doet, is weliswaar lovenswaardig maar geen indicatie dat je dermate verwesterd zou zijn dat er in jouw hoofde een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van Afghanistan kan worden vastgesteld (zie infra).

Op 25 juli 2023 ontving het CGVS via jouw voogd opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud. Deze opmerkingen hebben betrekking op een fout in de geboortedatum, kleine spellingsfouten, vergeten woorden en interpretaties van een bepaalde vertaling. De opmerkingen hebben geen impact op de beoordeling van jouw vluchtmotieven.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774

burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal

conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitzondering dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian

developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd

in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de

provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je stelt dat jij tijdens de periode dat je in Afghanistan leefde tot de achtste graad naar school ging en er religieuze les volgde (CGVS p. 12).

Bovendien blijkt je afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit jouw verklaringen dat jouw dorp nabij de grens tussen de

overheid en de taliban lag (CGVS p. 12). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat jij door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van bijna anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Jij hebt ook nog een netwerk in jouw regio van herkomst, waarmee je nog in contact staat, dat jou kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij jij je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban (CGVS p. 9).

Jij haalt voorts aan dat jij in België een Oekraïens vriendinnetje genaamd Anna hebt. Jullie hebben sinds een aantal maanden een relatie en wandelen samen in het park (CGVS p. 11-12). Het loutere feit dat jij een vriendinnetje van Oekraïense origine zou hebben, betekent niet noodzakelijkerwijze dat jij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Bovendien laat jij geheel na dit element te ondersteunen of te staven met bewijsstukken zodat het beperkt blijft tot een louter blote bewering (CGVS p. 12). Dat jij niet volledig vervreemd bent van de Afghaanse maatschappij blijkt ook uit jouw verklaringen dat jij voornamelijk contact zegt te hebben met jongens van Afghaanse origine die jij kent van uit het opvangcentrum en waarmee je voetbal of cricket speelt (CGVS p. 4). Jij haalt geen andere elementen aan die er op zouden kunnen wijzen dat je verwesterd bent.

Daar waar kan worden aangenomen dat jij tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon jij evenwel nergens concreet aan dat jij deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat jij er afstand van neemt teneinde je aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon jij in concreto aan dat jij gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die jij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor jij bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat jij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker gaat in dit middel in op de motieven van de bestreden beslissing dat hij zijn band met zijn vader onvoldoende aangetoond heeft, dat zijn documenten op illegale wijze verkregen zouden zijn en dat de vervolgingsfeiten ten aanzien van hem ongeloofwaardig zijn. Hij besluit dat ten onrechte wordt geoordeeld dat hij niet voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van asiel.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/6, § 5, a), van de Vreemdelingenwet, van artikel 10.3, b), van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

In dit middel hekelt verzoeker dat in de bestreden beslissing verschillende malen wordt aangehaald dat uit bronnen bepaalde zaken blijken, doch dat deze bronnen niet expliciet worden vermeld, zodat de geloofwaardigheid van deze bronnen niet kan worden nagegaan. Verzoeker stelt tevens dat het voor de inwoners van Afghanistan niet meer leefbaar is sinds de taliban aan de macht zijn. Ten slotte meent hij dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn verwestering.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage bij het verzoekschrift worden paspoorten van verzoekers ouders (stuk 2), een Afghaans schoolattest van verzoeker (stuk 3), foto's van verzoeker met zijn vader (stuk 4) en een kopie van officiële documenten van verzoeker (stuk 5) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 19 september 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van EUAA van 4 november 2022, aan het rapport *"Afghanistan Security Situation"* van EUAA van augustus 2022, aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EASO van januari 2022, aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EUAA van december 2023, aan de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van mei 2024, aan het rapport *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van EUAA van augustus 2022, aan het *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van EASO van augustus 2020, aan het rapport *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van EUAA van augustus 2022, aan het rapport *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van UNAMA van juni 2023, aan de COI Focus *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"* van 14 december 2023 en aan het rapport *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van EUAA van 2 februari 2024.

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer met de reeds bij het verzoekschrift gevoegde stukken (stukken 1-6), een e-mail met verzoek tot heroverweging van de bestreden beslissing en bijkomende stukken (stuk 7), zijn Afghaanse studentenkaarten (stuk 8), brieven van zijn leerlingenbegeleiders (stuk 9) en van zijn werkgever (stuk 10), een attest van inburgering (stuk 11), zijn loonfiches (stuk 12) en krantenartikelen over recente aanslagen op burgers of toeristen (stuk 13) als nieuwe stavingstukken.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van de middelen

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker in het eerste middel de schending aan van artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze deze bepalingen *in casu* geschonden zouden zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van die wet.

Het eerste middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. Landeninformatie

Artikel 10.3, b), van de richtlijn 2013/32/EU bepaalt als volgt:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

(...)

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;”

Verzoeker voert in het tweede middel van zijn verzoekschrift aan dat in de bestreden beslissing verschillende malen wordt aangehaald dat uit bronnen bepaalde zaken blijken, doch dat deze bronnen niet expliciet worden vermeld, zodat de geloofwaardigheid van deze bronnen niet kan worden nagegaan.

Vooreerst wijst de Raad erop dat uit de door verzoeker geschonden geachte bepaling niet kan blijken dat wordt vereist dat de verschillende bronnen waaruit de informatie die wordt verzameld door het personeel dat de verzoeken om internationale bescherming behandelt expliciet worden vermeld in de bestreden beslissing. Bovendien blijkt *in casu* uit nalezing van de motieven van de bestreden beslissing duidelijk dat de bronnen waarop in deze beslissing een beroep wordt gedaan uitdrukkelijk worden vermeld. Het gaat meer bepaald om de COI Focus *“Afghanistan: corruptie en documentenfraude”* van 14 januari 2021, de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023, het rapport *“Afghanistan Security Situation Update”* van EASO van september 2021, de *“Afghanistan Country Focus”* van EASO van januari 2022, de COI Focus *“Afghanistan. Veiligheidssituatie”* van 5 mei 2022, het rapport *“Afghanistan Security Situation”* van EUAA van augustus 2022, het rapport *“COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van EUAA van 4 november 2022, de *“Afghanistan Country Focus”* van EUAA van december 2023, het rapport *“Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”* van UNAMA van juni 2023, het rapport *“Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”* van EUAA van augustus 2022, het *“Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”* van EASO van augustus 2020, het rapport *“Afghanistan: Targeting of individuals”* van EUAA van augustus 2022 en de COI Focus *“Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”* van 14 december 2023.

Voorts brengt verzoeker geen enkel element aan waaruit kan blijken dat de informatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd niet voldoet aan de daarvoor in artikel 10.3, b), van de richtlijn 2013/32/EU bepaalde vereisten. De Raad voegt hier nog aan toe dat verwerende partij bij aanvullende nota van 9 september 2024 de beschikbare objectieve landeninformatie heeft geactualiseerd en aangevuld.

Een schending van artikel 10.3, b), van de richtlijn 2013/32/EU wordt niet aangetoond.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart te zijn vertrokken uit zijn land van herkomst, Afghanistan, omwille van problemen met de taliban door het werk van zijn vader als griffier bij verschillende straffhoven in de provincie Kunar en als hoofd

van de dorppontwikkelingsraad van Konstar. Zijn vader zou wegens dit werk bedreigingen hebben ontvangen van de taliban en zijn broer S. zou op 3 maart 2016 door de taliban zijn vermoord. Na de machtsovername zouden verzoeker en zijn gezin nog acht maanden ondergedoken hebben geleefd. Verzoeker en zijn vader zouden hun land verlaten hebben toen zij hoorden dat de rechter waarvoor verzoekers vader werkte vermoord werd. Zij zouden aan de grens tussen Iran en Turkije van elkaar gescheiden zijn geraakt en verzoekers vader zou intussen terug in Afghanistan zijn en er ondergedoken leven.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt nu (i) hij de familieband tussen hem en de persoon die hij aanwijst als zijn vader niet aannemelijk heeft kunnen maken, (ii) hij verklaart nooit persoonlijk bedreigd te zijn geweest in Afghanistan, (iii) zijn verklaringen over de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten jegens zijn vader en zijn familieleden vaag, ontoereikend en weinig geloofwaardig zijn, (iv) hij weinig doorleefde, incoherente en bijzonder summiere verklaringen aflegde over de periode van ongeveer acht maanden die hij nog in Afghanistan spendeerde na de machtsovername, (v) hij ontoereikende verklaringen aflegde over de concrete aanleiding van zijn vertrek uit Afghanistan, namelijk de dood van de rechter met wie zijn vader samenwerkte, en (vi) de documenten die hij neerlegde niet van dien aard zijn dat ze deze conclusie kunnen wijzigen en de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud geen impact hebben op de beoordeling van zijn vluchtmotieven.

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

Vooreerst treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze vaststelt dat verzoeker de familieband tussen hem en de persoon die hij aanwijst als zijn vader niet aannemelijk heeft kunnen maken. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt uitgebreid toegelicht:

“Over verschillende belangrijke aspecten betreffende het profiel, leven, werk en verblijfplaatsen van jouw verklaarde vader zijn jouw verklaringen te beperkt, oppervlakkig en weinig geloofwaardig. Zo zijn jouw verklaringen over zijn profiel en precieze activiteiten ten eerste erg beperkt, oppervlakkig en ontoereikend. Hoewel niet van jou kan verwacht worden dat je tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van jouw vader, mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete functies en activiteiten, zeker omdat zijn werk aan de basis zou liggen van jouw vertrek uit Afghanistan. Doorleefde informatie van een zoon over het werk van zijn vader ontbreekt volledig. Je weet te vertellen dat jouw vader als griffier in de rechtbank werkte, voor een raad werkte en dorpsleider was in het dorp Konstar. Bevraagd over het werk van jouw vader bij de rechtbank stel je dat hij werkte voor het gerechtshof en straffhof in de provincie Kunar, district Chawkai, waar jullie woonden en dat hij er griffier was bevoegd voor administratieve zaken (CGVS p. 19). Gevraagd wat de functie inhield, kan je dit niet concretiseren. Je zegt dat hij een schrijver en medewerker was en stelt dat “men weet wat mensen doen bij de rechtbank”. Gevraagd er toch meer over te vertellen, stel je zeer algemeen dat een rechtbank onderzoek zou doen over de dossiers van criminelen om hen te straffen. Het precieze werk van jouw vader concretiseren kan je niet (CGVS p. 20). Je slaagt er evenmin in een overzicht te geven van de carrière van jouw vader. Je verklaart enkel dat hij van job moest veranderen, dat je niet weet waarom en dat hij voor allerlei rechtbanken werkte. Gevraagd op welke manier zijn job en zijn taken veranderden wanneer hij van werk wijzigde, zeg je het niet te weten. Je suggereert dat hij misschien bij het bureau van de gouverneur van de provincie ging werken. Wie de gouverneur was, herinner je je niet (ibid.). Pas na lang aandringen geef je een voornaam van een persoon die de overste van jouw vader zou zijn. Tot viermaal toe werd jou hiernaar gevraagd alvorens je een naam zegt en stelt dat je denkt dat deze persoon het hoofd van de primary court van district Chawkay is (ibid.). Het is niet duidelijk of het om een andere persoon gaat dan A. W. (...), de rechter met wie jouw vader samenwerkte. Wat er ook van zij, jouw verklaringen over de personen waarmee jouw vader samen zou hebben gewerkt zijn ontoereikend. Je weet niets over het leven van A. W. (...), zijn functies of wat er met hem gebeurd is (ibid.). Evenmin weet je te vertellen wie de overige collega's van jouw vader zijn (ibid.). Ook over de manier waarop jouw vader aan het werk is geraakt heb je geen informatie (ibid.). Over de vergaderingen waaraan jouw vader deelnam in andere provincies kan je evenmin vertellen (CGVS p. 22). Jouw verklaringen over de documenten die je voorlegt in kader van zijn werk en activiteiten kunnen slechts weinig toevoegen aan deze oppervlakkige verklaringen. Je kan enkel de documenten zelf ter plekke voorlezen tijdens het persoonlijk onderhoud en geeft over verschillende documenten aan niet te weten waarover ze gaan. Spontane, doorleefde en gedetailleerde verklaringen over zijn werk ontbreken (CGVS p. 15 – 18). Zo leg je een badge voor van zijn werk bij de raad en je verklaart dat hij met enkele organisaties heeft gewerkt. Welke naam de raad heeft of waartoe de raad juist behoort, weet je niet. Vervolgens lees je de badge voor (CGVS p. 15). Over een ander document stel je dat het een document van het straffhof lijkt te zijn en dat je het niet weet omdat het in het Farsi is (ibid.). Voorts leg je een document voor waarop melding gemaakt wordt van US AID. Gevraagd te vertellen wat jouw vader te maken had met deze organisatie, antwoord je dat hij samen met hen werkte en het document gaat over de ontwikkeling van het dorp, maar dat je niet weet wat hij dan wel gedaan zou hebben. Je geeft vervolgens aan dat jouw vader een stammenleider was en lid was van de CDC-raad (CGVS p. 16). Gevraagd wat jouw vader juist moest doen, verklaar je vaag geen exacte info te hebben en geef je aan te vermoeden dat men wel weet wat een stammenleider doet. Vervolgens blijkt dat je niet op de hoogte

bent over de activiteiten van jouw vader als stammenleider (ibid.). Over de CDC-raad heb je evenmin gedetailleerde en doorleefde informatie. Je kan niet concretiseren waar het document precies over gaat, waar de afkorting voor staat, je hebt geen informatie over wat ze allemaal deden, hoe ze hielpen bij de projecten die je aanhaalt en weet niet op welke wijze jouw vader het hoofd van de raad is geworden (ibid.). Je refereert aan een Sarband project, maar kan dit ook niet concretiseren. Je zegt enkel dat het woord 'water' betekent en het te maken heeft met overstromingen (ibid.). Je legt een volmacht voor betreffende de aanstelling van jouw vader als stammenleider, maar kan slechts vage verklaringen afleggen over hoe deze aanstelling juist verlopen is. Zo stel je dat het dorp geen hoofd had en de dorpelingen aan de overheid vroegen om steun van hulporganisaties en ze hem daarom hadden gekozen. Hierna wend je je tot de tolk en zeg je aan hem dat hij zelf verder kan vertellen (CGVS p. 18). Dit is niet ernstig. Er op gewezen dat je het zelf moet vertellen, vraag je je luidop af wat je erover kan vertellen (ibid.). Betreffende de datum van de aanstelling verwijst je louter naar het document en over de personen die als getuigen op het document staan, kan je helemaal niets vertellen (ibid.). Je slaagt er in jouw vader aan te duiden op een aantal foto's, maar kan de andere personen op de foto's niet benoemen (CGVS p. 18). Dat je niet verder komt dan deze beperkte, oppervlakkige en weinig doorleefde informatie over het werk van jouw vader bij de rechtbank en zijn overige activiteiten is weinig overtuigend, zeker gezien je destijds af en toe naar het kantoor van jouw vader ging dat vlakbij jouw huis gelegen was, jouw moeder over het werk van jouw vader sprak thuis en je nog contact onderhoudt met jouw familieleden sinds jouw vertrek uit Afghanistan (CGVS p. 9, 20, 21, 22). Deze vaststellingen doen afbreuk aan jouw geloofwaardigheid.

Daarnaast zijn ten tweede de door jou voorgelegde documenten en stavingstukken onvoldoende om een familieband tussen jullie beiden aan te tonen. Je kan immers geen enkele foto voorleggen waarop jullie beiden samen te zien zijn. Hierover bevraagd stel je dat jullie een hekel aan foto's zouden hebben (CGVS p. 18). Deze uitleg kan niet overtuigen. Je legt immers verschillende foto's voor waarop jouw verklaarde vader te zien is binnen de context van zijn werk. Ook zou hij zichtbaar zijn op een video die in het nieuws kwam, stel je (ibid.). Dit kon echter niet worden geverifieerd. Hierbij dient opgemerkt te worden dat je naliet deze video over te maken aan het CGVS na afloop van het persoonlijke onderhoud, ondanks de uitdrukkelijke vraag hierom (CGVS p. 17). Het is bovendien opmerkelijk dat jij en jouw vader een andere familienaam zouden hebben. Op jouw tazkera staat de naam S. S. (...). Op de tazkera van jouw verklaarde vader staat de naam N. H. (...). Op jouw identiteitsdocument staan de namen van jouw ouders niet vermeld. Bevraagd over de naam H. (...) die op het identiteitsdocument van jouw vader prijkt, verklaar je daar geen informatie over te hebben (CGVS p. 8). Je stelt dat het een familienaam is en dat iedereen een naam voor zichzelf kiest. Gevraagd vanwaar het verschil komt, zeg je een gemeenschappelijke achternaam te willen hebben, maar dat het nu te laat is. Vervolgens geef je aan er geen informatie over te hebben en speculeer je dat jouw vader de achternaam voor jullie heeft gekozen of dat de overheid het namens hen schreef (ibid.). De naam H. (...) duikt bovendien op geen van de documenten betreffende het werk van jouw verklaarde vader op, men vermeldt er enkel zijn voornaam en de naam van zijn vader. Enkel op de door jou voorgelegde brief van de dorpelingen is sprake van de naam H. (...).

Tevens dient hierbij opgemerkt te worden dat jouw tazkera afgeleverd werd op 1 maart 2022, zes en een halve maand na de machtsovername in Afghanistan. Je verklaart hierover dat je de tazkera aanvraag voor de machtsovername en dat jouw familieleden na jouw vertrek de tazkera ontvingen toen het systeem gedeblokkeerd was (CGVS p. 5). Echter, deze verklaringen over de ontvangst van jouw tazkera komen niet overeen met jouw verklaringen betreffende jouw vertrekdatum uit Afghanistan. Je stelt immers te zijn vertrokken uit Afghanistan ongeveer acht maanden na de machtsovername (CGVS p. 10). Dit zou willen zeggen dat je op 1 maart 2022 nog in Afghanistan zou zijn geweest. Wat er ook van zij, dat jouw familie de tazkera nog zou ontvangen van de heersende autoriteiten, in casu de taliban, stemt niet overeen met het beeld dat jij schetst van het leven van jouw familieleden sinds de machtsovername, namelijk dat zij een ondergedoken bestaan leven.

Om jouw familieband te staven leg je eveneens een aantal documenten voor in verband met het overlijden van jouw broer. Hierop worden jouw naam en die van jouw verklaarde vader inderdaad vermeld. Bij de beoordeling van deze documenten dient benadrukt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. Meer bepaald in verband met corruptie in rechtbanken blijkt uit deze informatie dat in een National Corruption Survey (2018) van Integrity Watch Afghanistan (IWA) respondenten justitie aanwijzen als de meest corrupte sector in Afghanistan. Rechtbanken worden hierbij beduidend corrupter ervaren dan rechters. Dat het enige door jou voorgelegde document dat een familieband tussen jou en jouw verklaarde vader afkomstig is van een rechtbank zorgt er bijgevolg voor dat er slechts erg beperkte bewijswaarde kan worden toegekend aan dit document zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Bovendien is het opmerkelijk dat dit document pas ongeveer vijf jaar na het overlijden van jouw broer S. (...) zou zijn opgesteld. De datum die op het document van de rechtbank staat is 09/01/1400 (= 29/03/2021 in de Gregoriaanse kalender), ongeveer vijf jaar na de overlijdensdatum van jouw broer op 13/12/1394 (= 03/03/2016 in de

Gregoriaanse kalender). Bovenstaande vaststellingen over de documenten die je voorlegt om de familieband te staven, zijn een verdere negatieve indicatie betreffende de geloofwaardigheid van jouw verklaringen. Voorts leg je ten derde weinig geloofwaardige verklaringen af over de voorbije en huidige verblijfplaatsen van de persoon die je aanduidt als jouw vader. Zo verklaar je dat je Afghanistan verliet samen met jouw vader nadat jullie omwille van de machtsovername ongeveer acht maanden ondergedoken verbleven in Afghanistan (CGVS p. 10). Je kan echter niet verduidelijken wie de reis regelde of op welke manier jouw reisweg werd geregeld. Gevraagd wie de reis vanuit Afghanistan regelde, antwoord je dat jouw vader je er niets over vertelde. Je speculeert dat jouw vader het misschien deed tot Turkije, en dan daarna het tweede stuk (CGVS p. 25). Het is opmerkelijk dat je geen enkele concrete informatie hebt over de reis die voor jou geregeld werd. Voorts verklaar je dat jij en jouw vader van elkaar gescheiden raakten aan de grens tussen Iran en Turkije (CGVS p. 14, 26). Je slaagt er niet in dit feit aannemelijk te maken. Je verklaart dat je besepte dat je jouw vader was kwijtgeraakt nadat het vuur op jullie geopend werd. Gevraagd wat je gedaan hebt om contact op te nemen met jouw vader toen je besepte dat je de grens overstak zonder hem, stel je dat het onmogelijk was om contact te herstellen met jouw vader omdat je niet wist waar hij verbleef of wat er met hem geweest was. Je duidt bovendien dat Afghanen op een brutale manier behandeld worden door de Iraanse politie (CGVS p. 26). Uit jouw summier verklaringen blijkt weinig wil en vastberadenheid om jouw vader te lokaliseren. Gewezen op de vaststelling dat jullie op een trip met veel risico's en onzekerheden onderweg vertrokken en gevraagd of jullie vooraf afspraken hadden gemaakt over wat te ondernemen indien jullie gescheiden van elkaar raakten, antwoord je dat je nooit gedacht had dat je jouw vader zou kwijtraken (ibid.). Het gebrek aan voorbereiding, duidelijke afspraken en mogelijkheden om elkaar te contacteren in noodgevallen is zeer opvallend te noemen. Het is weinig aannemelijk dat jullie op voorhand de optie van elkaar verliezen/ gescheiden raken van elkaar niet in beschouwing zouden genomen hebben.

Ook over de huidige verblijfplaats van jouw vader leg je vage en weinig geloofwaardige verklaringen af. Tijdens het bespreken van het verslag van jouw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), bevestig je in eerste instantie dat het klopt dat je sinds je jouw vader kwijtraakte niets meer van hem vernomen hebt (CGVS p. 3). Jouw voogd corrigeert je onmiddellijk en stelt dat het destijds correct was, maar dat je sindsdien wel contact hebt gehad (ibid.). Later verklaar je dat je niets van hem vernam sinds jullie elkaar kwijt raakten aan de grens tussen Iran en Turkije, maar jouw familieleden hem wel hoorden (CGVS p. 7). Tijdens het vertellen van jouw vluchtrelaas stel je echter opnieuw dat je sindsdien geen enkele info over hem hebt (CGVS p. 14). Dieper ingegaan op wat jouw familie van jouw vader hoorde, zeg je niet te weten waar of in welke provincie hij momenteel verblijft (CGVS p. 8). Gevraagd of hij terug naar Afghanistan ging, antwoord je bevestigend. Gevraagd wanneer je deze informatie kreeg van jouw familie, antwoord je vaag dat het 'kort geleden' was. Gevraagd te preciseren zeg je dat het één week na het kleine interview was. Sindsdien heb je niet meer vernomen waar hij verblijft, stel je (ibid.). Dat je louter deze bijzonder summier informatie hebt over zijn huidige verblijfplaats is erg merkwaardig en kan niet overtuigen. Je stelt immers nog regelmatig contact te hebben met jouw moeder via de jongste broer van jouw vader die maandelijks of tweemaandelijks langs komt bij jouw moeder die bij haar broer in de stad Nangarhar verblijft (CGVS p. 7, 9). Het houdt bijgevolg geen steek dat jij slechts dergelijke uitermate beperkte informatie over de voorbije of huidige verblijfplaatsen van jouw vader zou hebben en het is volstrekt onduidelijk waarom je met jouw vader zelf geen contact zou kunnen onderhouden. Je laat na om hieromtrent duidelijke verklaringen af te leggen en legt evenmin stavingstukken hieromtrent voor, wat een belangrijke negatieve impact heeft op de geloofwaardigheid van jouw verklaringen betreffende jullie beweerde familieband en jouw vluchtmotieven.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou beweerde familieband tussen jou en jouw verklaarde vader.

Voorts leg je vage en weinig overtuigende verklaringen af over de tewerkstelling, voorbije en huidige verblijfplaatsen van jouw paternale ooms en hun gezinsleden. Je verklaart dat jouw vader drie broers heeft waarmee jullie een huis deelden en dat deze broers allen militair waren (CGVS p. 7). Jouw oom A. (...) werkte voor het leger, S. (...) als secretaris voor een volksvertegenwoordiger in het parlement en A. R. (...), die nog in Afghanistan verblijft en regelmatig bij jouw familie langs gaat, werkte voor de politie, stel je (ibid.). Ook over hen leg je weinig overtuigende verklaringen af. Gevraagd naar de huidige verblijfplaats van de vrouwen en kinderen van de paternale ooms, zeg je er geen informatie over te hebben (CGVS p. 10). Later gevraagd waar de ooms waren ten tijde van jouw vertrek uit het dorp in de nasleep van de machtsovername en of ze met jullie megingen, antwoord je wederom dat je over hen geen informatie hebt (CGVS p. 13). Gewezen op het onbegrip betreffende jouw gebrek aan kennis over hun activiteiten en verblijfplaatsen vlak na de machtsovername, stel je dat ze niet zijn meegegaan met jullie en speculeer je dat ze misschien naar huizen van vrienden zijn gegaan (CGVS p. 13). Dat je gedurende jouw verblijf in Afghanistan na de machtsovername en sinds jouw vertrek uit Afghanistan niet op de hoogte blijft van de verblijfplaatsen en situatie van jouw dichte familieleden waarmee je in hetzelfde huis woonde in Afghanistan is erg bevreemdend en weinig overtuigend. Deze vaststelling ondergraaft jouw algemene geloofwaardigheid verder. Je legt bovendien geen documenten of bewijsstukken voor om hun tewerkstelling te staven en haalt evenmin een persoonlijke vrees aan omwille van hun overheidsjobs. Je bent er bijgevolg niet in geslaagd aan te tonen dat jouw ooms een dergelijk profiel hadden, dat zij zich in een problematische situatie bevinden of dat jij omwille van hun profiel een vrees voor vervolging zou hebben."

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich in het eerste middel van zijn verzoekschrift louter te beperken tot het vergoelijken van zijn beperkte en oppervlakkige verklaringen over het profiel en werk van zijn beweerde vader en het poneren van een terechte vrees voor vervolging, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

De Raad wijst erop dat verzoeker bij zijn vertrek uit Afghanistan 15 jaar was en dus geen *infans* meer was, zodat van hem wel degelijk een zekere kennis mocht worden verwacht van de concrete functies en activiteiten van zijn beweerde vader, temeer nu zijn moeder thuis over het werk van zijn vader sprak en hij na zijn vertrek uit Afghanistan nog contact onderhoudt met zijn familieleden in Afghanistan, zoals in de bestreden beslissing op goede gronden wordt opgemerkt. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt ook dat van verzoeker niet wordt verwacht dat hij daarover de kleinste details kan vertellen. Er wordt dus wel degelijk rekening gehouden met zijn jeugdige leeftijd, in tegenstelling tot wat verzoeker in het eerste middel tracht voor te houden.

Waar verzoeker nog stelt dat hij na zijn vertrek uit Afghanistan heel wat te verduren heeft gekregen om zijn reis naar België te kunnen vervolledigen en dat dit alles een zeer zware impact op hem heeft gehad waardoor hij *“dit alles ook zo veel mogelijk heeft trachten te verdringen”*, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hij maakt hiermee niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is gesteund op onjuiste feitelijke gegevens of op onredelijke wijze is genomen.

Waar verzoeker in het eerste middel nog laat gelden dat de reden waarom hij net zo weinig weet over de activiteiten van zijn vader een weloverwogen beslissing kan geweest zijn van zijn vader, die zal hebben getracht de zoon die hij nog heeft zoveel mogelijk in het ongewisse te laten in de hoop dat hem niets zou overkomen, beperkt hij zich tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Er kan bovendien worden herhaald dat verzoeker verklaarde dat zijn moeder thuis over het werk van zijn vader sprak en dat hij na zijn vertrek uit Afghanistan nog contact onderhoudt met zijn familieleden in Afghanistan, zodat hij bij hen nog zou kunnen informeren naar het werk van zijn vader, dat volgens zijn verklaringen de reden is van zijn vrees voor vervolging en zijn vertrek uit Afghanistan. Daarenboven vluchtte verzoeker volgens zijn verklaringen samen met zijn vader uit Afghanistan, zodat kon worden verwacht dat zijn vader hem tijdens hun reis, toen zij al in veiligheid waren, inlichtte over (de oorzaak van) zijn problemen.

Ook door er in het eerste middel nog op te wijzen dat hij verschillende documenten heeft bijgebracht *“om zijn situatie/verhaal te schetsen”*, zonder *in concreto* in te gaan op de pertinente motieven in de bestreden beslissing over deze documenten, weerlegt of ontkracht verzoeker de hierboven aangehaalde motieven niet. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog een Afgaans schoolattest (stukkenbundel verzoeker, stuk 3), foto's waarop hij met zijn vader staat (*ibid.*, stuk 4) en een kopie van een *taskara* van zijn ouders waarop ook hij vermeld staat (*ibid.*, stuk 5). De schooldocumenten werden in een andere taal dan deze van de rechtspleging opgesteld en zijn niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: PR RvV) waardoor ze niet in overweging worden genomen. Het *“Award of the first position holder”* van Anwary Academy Center bevat enkel voornamen en geen familienamen, zodat ook hieruit geen verwantschapsband kan blijken tussen verzoeker en de persoon van wie hij beweert dat het zijn vader is. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaarde dat hij tot de achtste graad naar school is gegaan aan de Chawkey Jamiad School (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 7, deel 'DVZ', Verklaring DVZ, vraag nr. 11), terwijl uit deze documenten eerder blijkt dat hij student was aan het Anwary Academy Center, wat bijkomende vragen oproept nopens de betrouwbaarheid van deze stukken. De foto's betreffen slechts fotokopieën en aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan maar een beperkte bewijswaarde worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien is erop niet duidelijk te zien of de personen die erop worden aangeduid als verzoeker en zijn vader daadwerkelijk verzoeker en zijn vader betreffen en zijn deze foto's moeilijk in overeenstemming te brengen met verzoekers verklaring tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) dat hij geen foto's heeft waarop hij samen met zijn vader staat omdat zij een hekel hebben aan foto's en geen foto's nemen (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). De zogenaamde *taskara* van verzoekers vader blijkt een paspoort te zijn, waarop enkel de voornaam van de houder ervan wordt vermeld en de voornaam van diens vader. Ook worden enkel verzoekers voornaam en een geboortejaar hierop vermeld. Ook op basis hiervan kan een verwantschapsband tussen verzoeker en de persoon van wie hij beweert dat het zijn vader is dus niet op objectieve wijze worden vastgesteld. Bovendien betreft ook dit document slechts een fotokopie waaraan

maar een beperkte bewijswaarde kan worden verleend en moet worden gewezen op de landeninformatie waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd en waaruit onmiskenbaar blijkt dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in het land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn (COI Focus “Afghanistan. Corruptie en documentenfraude” van 14 januari 2021 (update)).

Verzoeker voert in het eerste middel nog aan dat bij de beoordeling van zijn vluchtrelaas onvoldoende rekening werd gehouden met de moord op zijn broer, doch hij laat na *in concreto* toe te lichten op welke wijze hiermee rekening had moeten worden gehouden en hoe dit van invloed kan zijn geweest op de motieven van de bestreden beslissing.

Aldus slaagt verzoeker er niet in de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

Aangezien uit het voorgaande blijkt dat verzoeker de familieband tussen hem en de persoon van wie hij beweert dat het zijn vader is niet aannemelijk maakt, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de vrees voor vervolging die hij inroept omwille van de tewerkstelling van zijn beweerde vader. Dat aan deze vrees geen geloof kan worden gehecht, blijkt eens te meer uit de volgende vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing:

“Desalniettemin dient wat betreft de door jou aangehaalde vervolgingsfeiten jegens jouw vader en jouw familieleden te worden opgemerkt dat jouw verklaringen vaag, ontoereikend en weinig geloofwaardig zijn. Je slaagt er bijgevolg niet in deze vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. Zo kan je over de bedreigingen aan het adres van jouw vader en het daaropvolgende overlijden van jouw broer S. (...) quasi niets vertellen. Je vertelt hierover dat ze jouw vader verzochten om naar hen te luisteren en dat ze jouw broer ontvoerd en vermoord hebben omdat hij weigerde (CGVS p. 23). Vervolgens gevraagd wat de taliban juist wilden dat jouw vader zou doen, kan je enkel speculeren dat ze hem misschien om financiële steun hebben gevraagd of hem hebben gevraagd om hen te helpen naar zijn bureau te gaan. Je geeft aan het niet precies te weten (CGVS p. 17, 24). Bovendien verklaar je dat je niet weet op welke manier jouw vader de dreigbrieven juist kreeg en ben je erg oppervlakkig over de inhoud van de dreigbrieven (CGVS p. 17). Vervolgens zeg je niet te weten of hij onderweg naar school ontvoerd werd en geef je aan evenmin te weten waar het incident gebeurd is (CGVS p. 23). Er op gewezen dat het om jouw broer gaat en gevraagd of ze jou nooit hebben verteld wat er precies met hem gebeurd is, antwoord je ontkennend en herhaal je jouw eerdere verklaringen over de bedreigingen en jouw vader. Je stelt dat de naam van de plaats vermeld staat op de volmacht die je voorlegt en zegt vervolgens dat het te Dewagal vallei, Amray Tangai gebeurde (CGVS p. 24). Gevraagd of jullie het lichaam kregen nadat hij vermoord was, antwoord je het niet te weten omdat je een kind was. Vervolgens gevraagd of je naar de begrafenis ging, zeg je van niet omdat het niet verplicht is (ibid.). Ook over de documenten die in kader van jouw broer zijn overlijden werden opgesteld zijn jouw verklaringen vaag en summier. Je kan helemaal niets vertellen over de getuigen of ouderen die het overlijdensdocument tekenden, weet evenmin waarom zij gekozen werden, wie ze zijn of waar ze wonen (CGVS p. 17). Het is weinig overtuigend dat je slechts deze bijzonder summiere verklaringen kan afleggen over de dood van jouw eigen broer.

Over de periode van ongeveer acht maanden die je nog in Afghanistan spendeerde na de machtsovername leg je weinig doorleefde, incoherente en bijzonder summiere verklaringen af. Je verklaart na de machtsovername te zijn vertrokken in het dorp en te zijn verhuisd naar het huis van verwanten van jouw vader (CGVS p. 10-11). Gevraagd waar Daman gelegen is, antwoord je dat je denkt dat het tot Nangarhar behoort. Vervolgens gevraagd binnen welk district van Nangarhar, antwoord je dat het in Behsud is (CGVS p. 10). Deze verklaringen over Daman komen niet overeen met jouw verklaringen tijdens het interview bij de DVZ op 13 maart 2023. Daar verklaarde je immers dat jouw moeder, broers en zussen te Daman in het district Kot van de provincie Nangarhar verbleven. Dat je incoherente verklaringen aflegt over jouw precieze verblijfplaats in de acht maanden na de machtsovername is erg merkwaardig. Over de verwanten waar jullie bij verbleven kan je bovendien niets vertellen. Je geeft aan hen niet goed te kennen (CGVS p. 11). Dit mag verbazen gezien je acht maanden bij hen hebt verbleven.

Verder dient vastgesteld te worden dat je ontoereikende verklaringen aflegt over de concrete aanleiding van jouw vertrek uit Afghanistan, namelijk de dood van rechter A. W. (...) waarmee jouw vader samenwerkte (CGVS p. 14). Gevraagd op welke manier jouw vader samenwerkte met A. W. (...), zeg je dat hij als rechter bij de rechtbank werkte. Je geeft aan dat “u weet wat de taak van de rechter is, dat hij criminelen en misdadigers veroordeelt” (CGVS p. 21). Meer kan je niet over hun precieze samenwerking vertellen. Gevraagd te vertellen over A. W. (...), zeg je niets te weten over zijn leven (ibid.). Dat blijkt uit jouw verdere verklaringen. Je hebt geen info over de plek van waar hij afkomstig is, vermoedt dat hij getrouwd is en weet niet hoe veel kinderen hij heeft. Je kan evenmin vertellen wie de overige mensen zijn waarmee A. W. (...) en jouw vader samenwerkten (ibid.). Voorts kan je bijzonder weinig vertellen over het overlijden van A. W. (...) en de omstandigheden hierrond. Gevraagd te vertellen wat er precies met de rechter gebeurd is, antwoord je er geen info over te hebben en stel je niet te weten door wie hij werd vermoord (CGVS p. 25). Ter staving van het overlijden van A. W. (...) leg je een foto van zijn overleden lichaam voor. Uit de foto waarop jouw vader en A. W. (...) samen zouden zijn te zien valt geenszins op te maken of de persoon die je aanwijst als A. W. (...)

dezelfde persoon is die is afgebeeld op de foto van het lichaam. Verder leg je geen documenten voor waaruit blijkt dat jouw vader een collega of overste zou hebben die A. W. (...) heet. Je legt evenmin documenten voor betreffende het werk van A. W. (...). Bovenstaande vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw vluchtrelaas.

Ten slotte moet opgemerkt worden dat je geen informatie hebt over vervolgingsfeiten of problemen die plaatsvonden jegens jouw familieleden na jouw vertrek uit het land (CGVS p. 26). Jouw familieleden verblijven bij familieleden te Nangarhar stad en jouw vader verblijft eveneens ergens in Afghanistan. Dat je geen duidelijker beeld kan schetsen van hun huidige situatie en de gebeurtenissen die plaatsvonden na jouw vertrek is evenmin geloofwaardig te noemen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet aannemelijk hebt gemaakt."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier en die hierboven nog niet werden besproken (adm. doss., stuk 5, map met 'documenten') en de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris-generaal motiveert hierover in de bestreden beslissing als volgt:

"Jouw tazkera en de tazkera van jouw vader werden supra reeds besproken. De documenten, badges en foto's betreffende het werk en de activiteiten van jouw vader en de documenten betreffende het overlijden van S. (...) kunnen jouw vluchtmotieven niet ondersteunen gezien er geen geloof kan worden gehecht aan de familieband tussen jullie beiden. Bovendien zijn jouw verklaringen over desbetreffende documenten ontoereikend, zoals supra aangehaald. De brief van de dorpelingen is een document dat op vraag van jouw familie werd opgesteld en afkomstig is van een niet-officiële en subjectieve bron. Bovendien heeft een dergelijk document een bijzonder hoog gesolliciteerd karakter. Om deze redenen kan er slechts weinig bewijswaarde aan worden gehecht. Jij wordt zelf niet genoemd in dit document. Bovendien dient wat betreft de documenten afkomstig uit Afghanistan wederom benadrukt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Voorts leg je nog een brief van jouw leerkrachten van de OKAN-klas voor waarin jouw schoolloopbaan wordt beschreven. Er wordt beschreven dat je een harde werker en doorzetter bent, je slim, beleefd, vriendelijk en behulpzaam bent en dat je goed meewerkt tijdens de les. De vaststelling dat je in België naar school gaat en je er jouw best doet, is weliswaar lovenswaardig maar geen indicatie dat je dermate verwesterd zou zijn dat er in jouw hoofd een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van Afghanistan kan worden vastgesteld (zie infra).

Op 25 juli 2023 ontving het CGVS via jouw voogd opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud. Deze opmerkingen hebben betrekking op een fout in de geboortedatum, kleine spellingsfouten, vergeten woorden en interpretaties van een bepaalde vertaling. De opmerkingen hebben geen impact op de beoordeling van jouw vluchtmotieven."

In tegenstelling tot wat verzoeker in het eerste middel van zijn verzoekschrift voorhoudt, wordt in deze motieven nergens geoordeeld "dat de documenten die worden bijgebracht hoogstwaarschijnlijk op illegale wijze verkregen zijn". Wel wordt erin (onder meer) verwezen naar algemene informatie waaruit blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit relatieveert de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde stukken uit Afghanistan. Zoals uit de hierboven en reeds daarvoor aangehaalde motieven blijkt, bevat de bestreden beslissing naast de verwijzing naar deze landeninformatie nog verschillende andere overwegingen op basis waarvan de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde stukken wordt ondermijnd. Deze overwegingen worden door verzoeker evenwel volledig ongemoeid gelaten.

Ook de stukken die verzoeker bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegt, werpen geen ander licht op de gedane vaststellingen en overwegingen. Vooreerst wijst de Raad erop dat deze aanvullende nota geen enkele toelichting bevat van de bijgevoegde overtuigingsstukken. Voorts heeft de e-mail met een verzoek tot heroverweging van de bestreden beslissing en bijkomende stukken (aanvullende nota verzoeker, stuk 7) betrekking op de nieuwe stavingstukken die bij het verzoekschrift werden gevoegd, zodat wat dit betreft kan worden verwezen naar wat daarover hoger gesteld werd. De Afghaanse studentenkaarten van verzoeker (*ibid.*, stuk 8) betreffen slechts fotokopieën waaraan om voornoemde redenen slechts een beperkte bewijswaarde kan worden toegekend, zijn moeilijk leesbaar en bovendien deels opgesteld in een andere taal dan deze van de rechtspleging en niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het PR RvV waardoor ze, wat deze delen betreft, niet in overweging worden genomen. Hoe dan ook licht verzoeker niet toe wat hij hiermee tracht aan te tonen. Ten overvloede herhaalt de Raad

nog dat verzoeker bij de DVZ verklaarde dat hij tot de achtste graad naar school is gegaan aan de Chawkey Jamiad School, terwijl uit deze documenten eerder blijkt dat hij student was aan het Anwary Academy Center en aan het New Azeraksh Institute. De brieven van zijn leerlingenbegeleiders (*ibid.*, stuk 9) en van zijn werkgever (*ibid.*, stuk 10), het attest van inburgering (*ibid.*, stuk 11) en zijn loonfiches (*ibid.*, stuk 12) hebben betrekking op verzoekers integratie en leven in België en staven de door hem voorgehouden problemen in Afghanistan niet. De krantenartikelen over recente aanslagen op burgers of toeristen (*ibid.*, stuk 13) hebben tot slot geen betrekking op de persoon van verzoeker of op de persoonlijke feiten die verzoeker aanvoert en kunnen bijgevolg evenmin volstaan om deze feiten aan te tonen.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk maakt bij terugkeer naar Afghanistan problemen te zullen kennen met de taliban omwille van het werk van zijn vader.

In het eerste middel van zijn verzoekschrift wijst verzoeker ook nog op zijn 'verwestering'. Hij stelt dat hij ondertussen reeds twee jaar in België naar school gaat, dat hij Nederlands spreekt en dat hij zich heeft aangepast aan de omstandigheden in België.

Wat dit betreft, wijst de Raad erop dat uit objectieve landeninformatie heden niet blijkt dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die "*verwesterd*" zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij is verwesterd, dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals (onder meer) het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland).

In de "*Country Guidance*" van EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 57-61), bijtreden.

De bestreden beslissing bevat op dit punt de volgende pertinente overwegingen:

"In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je stelt dat jij tijdens de periode dat je in Afghanistan leefde tot de achtste graad naar school ging en er religieuze les volgde (CGVS p. 12).

Bovendien blijkt je afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit jouw verklaringen dat jouw dorp nabij de grens tussen de overheid en de taliban lag (CGVS p. 12). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat jij door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van bijna anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Jij hebt ook nog een netwerk in jouw regio van herkomst, waarmee je nog in contact staat, dat jou kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij jij je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban (CGVS p. 9).

Jij haalt voorts aan dat jij in België een Oekraïens vriendinnetje genaamd Anna hebt. Jullie hebben sinds een aantal maanden een relatie en wandelen samen in het park (CGVS p. 11-12). Het loutere feit dat jij een vriendinnetje van Oekraïense origine zou hebben, betekent niet noodzakelijkerwijze dat jij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Bovendien laat jij geheel na dit element te ondersteunen of te staven met bewijsstukken zodat het beperkt blijft tot een louter blote bewering (CGVS p. 12). Dat jij niet volledig vervreemd bent van de Afghaanse maatschappij blijkt ook uit jouw verklaringen dat jij voornamelijk contact zegt te hebben met jongens van Afghaanse origine die jij kent van uit het opvangcentrum en waarmee je voetbal of cricket speelt (CGVS p. 4). Jij haalt geen andere elementen aan die er op zouden kunnen wijzen dat je verwesterd bent.

Daar waar kan worden aangenomen dat jij tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon jij evenwel nergens concreet aan dat jij deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat jij er afstand van neemt teneinde je aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon jij in concreto aan dat jij gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die jij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor jij bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst."

Verzoeker toont het tegendeel niet aan door er in het eerste middel van zijn verzoekschrift louter op te wijzen dat hij ondertussen reeds twee jaar in België naar school gaat, dat hij Nederlands spreekt en dat hij zich heeft aangepast aan de omstandigheden in België en door in het tweede middel zonder verdere toelichting of concretisering te stellen dat uit de stukken die werden bijgebracht tijdens het persoonlijk onderhoud duidelijk blijkt dat er wel degelijk sprake is van verwestering.

Ondanks het feit dat verzoeker op 15-jarige leeftijd Afghanistan verliet en een deel van zijn vormende jaren in België doorbracht, kan worden aangenomen dat hij op de hoogte is van de Afghaanse normen en gewoontes en daarnaar gevormd is. Verzoeker, die op heden 17 jaar oud is, spreekt *Pashtou* (adm. doss., stuk 7, deel 'DVZ', 'verklaring betreffende procedure') en verklaarde dat hij in Afghanistan tot en met de achtste graad naar school is gegaan (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, en adm. doss., stuk 7, deel 'DVZ', 'verklaring DVZ', vraag nr. 11). Hij verklaarde verder nog via een paternale oom en een neef telefonisch contact te hebben met zijn moeder in Afghanistan (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9), zodat kan worden aangenomen dat hij nog steeds beschikt over een ondersteunend netwerk in Afghanistan. Hoewel dit uiteraard niet wegneemt dat hij op jonge leeftijd (15 jaar) in België is toegekomen, kan op basis van de stukken van het rechtsplegingsdossier niet worden aangenomen dat hij, na een verblijf van twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze waarden en normen (of de thans geldende regels van de *sharia*) niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verzoeker, die momenteel 17 jaar oud is, moet dan ook redelijkerwijze in staat worden geacht op de hoogte te zijn of zich op de hoogte te stellen van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan en deze in acht te nemen.

Bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker brieven van zijn leerlingenbegeleiders (stuk 9) en van zijn werkgever (stuk 10), een attest van inburgering (stuk 11) en zijn loonfiches (stuk 12), zonder hierbij ook maar enige toelichting te geven. In de brieven van zijn leerkrachten komt (onder meer) naar voor dat verzoeker een jonge, moedige, warme, vriendelijke, aangename, beleefde, grappige, enthousiaste, hulpvaardige, zorgzame en respectvolle jongen en een gemotiveerde leerling is die zich inzet om Nederlands te leren en zich te integreren. Uit de brief van zijn werkgever en de loonfiches kan blijken dat verzoeker als keukenwerker werkt in een restaurant en dat zijn werkgever tevreden is van hem. Het attest van inburgering toont aan dat verzoeker het traject "maatschappelijke oriëntatie" met succes heeft afgerond. De Raad wijst erop dat dit alles weliswaar lovenswaardig is en aantoont dat verzoeker zich in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, maar dat dit, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard is om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van het school lopen en

het werken in een restaurant in België dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, noch dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden of als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn "*to play the game*" of dat zijn gedragingen doordrongen zijn van een zodanige (onbewuste) verandering dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. In het kader van zijn beschermingsverzoek dient te worden geoordeeld dat uit de door hem aangehaalde elementen niet kan worden afgeleid dat verzoeker zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in zijn hoofde zou kunnen worden vastgesteld.

Verder maakt verzoeker, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde problemen, niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat de taliban erg goed op de hoogte zullen zijn van verzoekers afwezigheid en terugkeer.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, een jongeman van 17 jaar die nog maar twee jaar in België is en die in Afghanistan een groot deel van zijn vormende jaren heeft doorgebracht, er naar school ging en er over een netwerk beschikt, niet aannemelijk dat hij bij terugkeer gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, §§ 4 en 5, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan problemen zal kennen met de taliban omwille van het werk van zijn vader en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Voorts wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat er niet gesteld kan worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en dat verzoeker evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien. Dit wordt door verzoeker, die in het tweede middel van zijn verzoekschrift zonder meer poneert dat het algemeen geweten is dat de situatie in Afghanistan er niet op verbeterd is en dat het er voor de inwoners niet meer leefbaar is sinds de taliban aan de macht zijn, niet dienstig betwist en vindt tevens steun in de recente informatie waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden

onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.5.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad verwerende partij bij in diens standpunt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd en dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er aldaar sprake is van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het land, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Immers blijkt dat sinds de machtsovername door de Taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk zijn afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden en is ontheemding ten gevolge van het conflict vrijwel volledig gestopt. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Het voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van mei 2024.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Kunar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat voor de provincie Kunar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen die het risico op ernstige schade kunnen verhogen zich *in casu* niet stelt. Het voorgaande stemt overeen met de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van mei 2024.

Verzoeker brengt geen informatie bij die hierop een ander licht kan werpen. De krantenartikelen die hij bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegt (aanvullende nota verzoeker, stuk 13), hebben geen betrekking op de regio waarvan verzoeker afkomstig is.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat en werd hij vergezeld van zijn voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het *Pashtou* machting is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van

de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN